ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΣΙΔΗΡΩΤΗΡΙΑ ΒΑΦΕΙΑ
Ἀθαράμιλλον
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
Στεγνὸ καθάριομα

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Προϊόντα Ποιότητος
ΠΙΤΣΟΣ
Γρηγόριος Κουβεριανός

Ἀπὸ τὴν πανεργατικὴν συγκέντρωσιν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς

Προβλήματα τῆς Ἐργατικῆς Τάξεως

Αἱ ὁμιλίαι τῶν κ.κ. Ἀγγ. Μπαντούνου καί Θεοδ. Ἀχειμαστου

τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου ἐπραγματο-ποιήθη, ὡς γνωστὸν εἰς τὸ ...τικὸν Θέατρον μεγάλη συγκέντρωσις ἐργατῶν.

Κατ' αὐτὴν ὁ Πρόεδρος ...γελος Μπαντοῦνος, ἐκθέ-τὰ αἰτήματα τῆς Ἐργατι-κῆς Τάξεως, ἐξεφώνησε τὴν ...θὴ λίαν ἐνδιαφέρουσαν ὁ-μίαν:

Ἀγαπητοί συνάδελφοι καὶ συνάδελφισσες,

Ἡ Διοίκησις τοῦ Ἐργατο-πολληλικοῦ σας Κέντρου σᾶς καλεῖ σήμερα σέ αὐτὴν τὴν ...γυρτι μεγαλειώδη συγκέν-τρωσὶ μας προκειμένου νά ὑ-πενθυμίσουμε φωνὴ διαμαρτυρίας κατὰ τὴν ἀστοργίαν μέ τὴν ὁ-ποίαν οἱ ἁρμόδιοι ἀντιμετωπί-ζουν τὰ πολλαπλᾶ προβλήματα τῆς ἐργατικῆς ἡμῶν, ἀλλά καί ταυτόχρο-να νὰ διακηρύξουμε ὅτι εἴμεθα ἀποφασισμένοι νά προχωρή-σωμε σέ περαιτέρω ἀγωνιστι-κὴ ἐκδηλώσεις, διά τὴν δι-ορθωσιν τῶν αἰτημάτων τῶν ἐργαζομένων τοῦ μόχθου διότι ἡ ...ωνὴ τῆς ἐργατοϋπαλληλι-κῆς τάξεως ἐξηντλήθη.

Κατ' ἀρχὴν εἶμεθα ὑποχρε-ωμένοι νὰ καταγράψωμε τὴν ἀγωνίαν ἀπό τὴν ὁποίαν κα-τέχεται, ἀπό τό γεγονός τῆς ἀνεριφῆς ἀνόδου τοῦ τι-μαρίθμου, ἐνῶ παραλλήλως τά ...ρομίσθια εὑρίσκονται κα-τωμένα, γεγονός πού ἔχει πε-ράσει εἰς λίαν δυσχερῆ σι-τουαστικὴν θέσιν τό σύνολον σχε-τικῶν τῶν ἐργαζομένων ἀνθρ-ώπων.

Αἱ ἐπιπτώσεις αὐτοῦ τοῦ γεγονότος, εἰς τήν ἐθνικήν, τήν οἰκονομικὴν, τὴν κοινωνικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου, ἀποδίδουν κάθε ἡμέραν τὴν ἀξίαν των, καί προκαλοῦν ἀπειλίας, πού μόνον οἱ ἀδιά-φοροι δέν ἀντιλαμβάνονται καί τάς ἐκτιμοῦν δεόντως.

Ὅσοι ποτοῦν τόν τόπον αὐ-τὸν καὶ σέβονται καί ἐκτιμοῦν τὴν ἀνθρωπίνην ἰδιότητα τοῦ ἐργάτου ἐργασίαν, θά ἀντι-λαμβάνωνται ὅτι πρέπει νά σημεί-ωθῆ εἰς τόν τομέα ἀμοιβῆς καί ἐργασίας, ριζικὴ, ἀλλαγὴ νοο-τροπίας ἀντιλήψεως καί μεθό-δων. Εἶναι λάθος ἠθελημένον τῶν πού ὑποστηρίζουν τὴν ...ν τῆς συνεχοῦς καθηλώ-σεως τῆς ἀμοιβῆς εἰς ἐπίπεδα ἀνάπτυκτα.

Ἐσέβημεν νά ὑποστῶμεν τάς διά τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ...κῆς μας οἰκονομίας καί ἐπὶ μίαν 20ετίαν καί πλέ-ον εἶναι ὅμως ἀπαράδεκτον νά ...ρίζεται αὐτή ἡ κατάστα-σις καί μένον ἀπό τὴν ἐργατοϋ-παλληλικὴν τάξιν νά ζωτοῦνται ...ιχοῦς θυσίες.

Ἐξ ἄλλου εἶναι πλέον διά-δομένον γεγονός ὅτι ἡ πα-ραγωγὴ καί ἡ παραγωγικότης ...ιοῦνται ραγδαίαν ἄνοδον, ἐνῶ ἀπασχόλησις μικρόν πο-λύ ἄνευ σημασίας αὔξησιν ...ὲ ἐργατικόν εἰσόδημα πα-ρέμει σχεδόν στά ἴδια πάν-τα ἐπίπεδα. Τό γεγονός αὐ-τό σημαίνει ὅτι τά ὀφέλη ἐκ ...ῆς ὑπερβαλούσης παραγωγῆς ...ῆς παραγωγικότητος τά κορ-...νται τό κεφάλαιον, αὐτό ὅ-...ν τό κακὸ πρέπει νά σταμα-...ῆ.

Εἶναι ἀπαράδεκτον πλέον ἡ ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας νά ...ατά τό Κράτος εἰς ἐπίπεδα ἡ δέν καλύπτουν οὔτε τάς ...ειώδεις βιοτικάς ἀνά-γκας τῶν ἐργαζομένων εἰς τόν Εὐρωπαϊκόν χῶρον.

Ἡ ἐργατικὴ τάξις μένει μέ τὴν πεποίθησιν ὅτι προσέφε-ρε τὴν μείζονα ὑπηρεσίαν πρός τό Ἔθνος εἰς σύγκρισιν πρός ἄλλας τάξεις. Καὶ δικαι-ολογεῖται ἀπό τὴν πικρίαν ὅτι ὡς ἀνταμοιβὴν της ἀντι-μετώπισε καί ἀντιμετωπίζει τὴν ἀστοργίαν τῶν Κυβερνή-σεων καὶ τοῦ Κεφαλαίου.

Δέν φιλοδοξοῦμε νά γίνουμε μαχαραγιάδες. Ζητοῦμε ὅμως τὴν ἄσκησιν εἰς τὴν χώραν μας μιᾶς προγραμματισμένης καί συνεποῦς ἐργατικῆς καί κοινω-νικῆς πολιτικῆς ἀνταποκρινο-μένη εἰς τάς συγχρόνους ἀν-αγκαιότητας. Πρέπει νά ἐπέλ-θῃ πλήρη ἀλλαγὴ τοῦ ἐπικρα-τοῦντος εἰς τὴν Διοίκησιν κλι-ματος ἀδιαφορίας ἔναντι τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὑποχρέ-ωσιν νά λάβῃ ὑπ' ὄψιν της, τὴν θέσιν καί τόν ρόλον τοῦ ἀν-θρωπίνου παράγοντος. Τήν ἀ-ξιολόγησιν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν διαβάθμισιν τῆς ἀμοιβῆς βάσει συστήματος ἐλευθέρων συλλογικῶν διαπραγματεύσε-ων, καί τὴν κατάστρωσιν καί ἐφαρμογὴν προγράμματος προ-οδευτικῆς ἐργατικῆς πολιτι-κῆς, ὡς πρός τούς ὅρους καί συνθήκας ἐργασίας.

Τονίζομεν ἰδιαιτέρως ὅτι καθίστανται πλέον ἀπαράδε-κτον διά τὴν ἐργατοϋπαλληλι-κὴν τάξιν, τό πρόβλημα τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας νά ἀντι-μετωπίζεται ἀπό τούς ἁρμοδι-ους ὑπό τό πρῖσμα τῆς πολι-τικῆς τῆς φθηνῆς ἐργασίας διά τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Τά σημερινά ἐπίπεδα ἀμοιβῆς τῶν ἐργαζομένων ἀφίνουν ἀκά-λυπτους ἀκόμα καί τάς πλέον στοιχειώδεις ἀνάγκας τῆς ἀνθρωπίνης διαβιώσεως καί θά πρέπει νά προσαρμοσθοῦν πρός τά ἐπίπεδα τῶν κρατῶν τῆς κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀγο-ρᾶς μέ μίαν λελογισμένην προ-σφοράν τῆς ἐργατικῆς τάξεως στήν καθολικήν προσπάθειαν τῆς χώρας διά τὴν οἰκονομικὴν της ἀνάπτυξιν.

Πέραν ὅμως αὐτῶν πρέπει νά καταλάβουν οἱ ἁρμόδιοι ὅτι ἡ σύγχρονος ἐποχὴ μας παραγάγει ἀγαθά πού δέν ἐπι-τρέπεται νά τά στεροῦνται οἱ ἐργαζόμενοι καὶ μοχθοῦντες ἄνθρωποι, ὅταν μάλιστα αὐτοί συμβάλλουν κατά κύριον λόγον στὴν παραγωγὴν αὐτῶν τῶν ἀγαθῶν.

Γι' αὐτό προειδοποιοῦμε τούς ἁρμοδίους ὅτι ἡ ἐργατο-ϋπαλληλικὴ τάξις δέν εἶναι πλέον διετεθειμένη νά παραι-τηθῆ τοῦ δικαιώματος νά ζῆσῃ. Δέν ἀνέχεται εἰς μίαν ἐποχὴν ἀλματώδους ἐξελίξεως αὐτή νά παραμένῃ σέ κατάστασιν ὑ-ποανάπτυξεως.

Πρός τό καλόν ὅλων πρέπει νά ἀνακτήσῃ τά δικαιώματά της πρέπει νά δικαιωθῆ.

Καί τώρα συναδελφοί μου θά κάνω μίαν μικράν ἀνάλυσιν μέ στοιχεῖα τῆς καταστάσεως πού εὑρισκέμεθα ἐμεῖς οἱ ἐρ-γαζόμενοι ἀπό ἀπόψεως ἀπο-δοχῶν.

Η ΑΜΟΙΒΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Τὰ καταβαλλόμενα σήμερον ἡμερομίσθια εἶναι πλέον βέ-βαιον ὅτι δέν καλύπτουν οὔτε τὸ 60% τῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν ἑπομένως ὑπάρχει ἔλλειμμα.

Τόν τελευταῖον καιρό τό κό-στος ζωῆς ἀνῆλθεν 50% ἐνῶ οἱ ἐργαζόμενοι ἔλαβον μόνον 15 — 20%.

Ἐπίσης τὴν τελευταίαν δε-καετίαν τὸ Ἐθνικὸν εἰσόδημα ηὐξήθη εἰς 75—80% ἐνῶ τὸ εἰσόδημα τῶν μισθωτῶν τὸ ἴ-διο αὐτὸ χρονικὸ διάστημα ηὐ-ξήθη μόνον 35 — 40%.

Ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ Δελτίον τοῦ Συνδέσμου Βιομη-χάνων Ἑλλάδος τὸ 1965 ἡ βι-

Ο κ. ΑΓΓ. ΜΠΑΝΤΟΥΝΟΣ

ομηχανικὴ παραγωγὴ ἀπὸ τὸ ἔτος 1958 ἕως τό 1964 ηὐξήθη κατὰ 52% ἐνῶ ἡ ἀπασχόλη-σις μόνον 17% αὐτὸ σημαίνει ὅτι ηὐξήθη ἡ παραγωγικότης τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας χωρὶς νὰ ἀπολαύσῃ ὁ ἐργαζόμενος τὸ μερίδιόν του ἀ-πὸ τὴν αὔξησιν αὐτὴν.

Καί αὐτά ὅμως τά τελευταῖ-α στοιχεῖα ποὺ καὶ ἡ φίλη πρὸς τοὺς Κυβερνῶντας Δι-οίκησις τῆς ΓΣΕΕ παρουσιά-ζει ἐπισήμως μᾶς δείχνουν ὅ-τι τό ἔλλειμμα μιᾶς 4μελοῦς οἰκογενείας ἐργαζομένων ἀ-νέρχεται εἰς δρχ. 1.800 μηνι-αίως ὑπό τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ ἐργάζεται καὶ ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα. Πρᾶγμα ποὺ σημαί-νει ὅτι ἄν ἡ γυναῖκα, τῆς ὁποί-ας ἡ ἀποστολὴ εἶναι οἰκιακὴ ἀπασχόλησις καὶ φροντίδα γιὰ τὰ παιδιά της, δὲν ἐργάζεται, τότε τὸ ἔλλειμα μιᾶς 4μελοῦς οἰκογενείας φθάνει ἴσως τὶς 3 000 καὶ πλέον. Καὶ ἀφοῦ αὐ-τὰ τὰ στοιχεῖα ὅλοι τὰ παρα-δέχονται, ἐρωτῶμεν τί κάνουν γιὰ νὰ καλυφθῆ αὐτὸ τὸ ἔλλει-μα; Τί κάνουν γιὰ αὐτὸ τὸ δράμα τῶν ἀπομάχων τῆς δου-λειᾶς, τῶν συνταξιούχων μας ποὺ ἐκεῖ σὲ πολλὲς περιπτώ-σεις τὸ ἔλλειμα φθάνει 80%.

Εἶναι ἀνθρώπινον εἶναι τι-μιον γιά μιά κοινωνία νά ὑ-πάρχουν συνταξιοῦχοι οἱ ὁποῖοι ἐπὶ 30—40 καὶ 50 χρόνια ἐδημιούργησαν μὲ τὸν ἱδρῶτα τους τὰ μεγαθήρια αὐτὰ που λέγονται ἐπιχειρήσεις καὶ ποὺ ταυτόχρονα ἠγωνίζοντο στὰ πε-δία τῶν μαχῶν διὰ τὴν ἀνε-ξαρτησίαν τοῦ Ἔθνους, νὰ πέρ-νουν σήμερα 500 καὶ 1.000δρχ σύνταξιν;

Πῶς θὰ ζήσουν αὐτοὶ οἱ ἄν-θρωποι καὶ τὶ κουράγιο γιὰ δουλειὰ καὶ παραγωγικότητα θὰ ἔχουμε ἐμεῖς οἱ σημερινοὶ ἐργαζόμενοι ὅταν ξέρουμε πῶς στὴν ἴδια μοῖρα θὰ εἴμαστε αὔ-ριο καὶ ἐμεῖς.

Συνάδελφοί μου δὲν θὰ ἐπε-καταθῶ περισσότερον στὸ θέμα αὐτὸ. Θὰ τονίσω ὅμως γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ καὶ ἀπευθύνομαι πρὸς πᾶσαν ἁρμοδίαν κατεύθυν-σιν ὅτι ὁ κόμπος ἔφθασε στὸ χτένι. Κύριοι ἀξιοῦμε τὴν ἄμεσον ἀναπροσαρμογὴν τῶν ἡμερο-μισθίων, μισθῶν καὶ συντά-ξεων σὲ ἐπίπεδα ποὺ νὰ καλύ-πτουν τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῶν ἐργαζομένων καὶ συνταξι-ούχων. Οἱ τελευταῖες φορολο-γίες, οἱ τελευταῖες αὐξήσεις τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης ἀτο-ψωμί, στὰ ψάρια στὰ τσιγάρα στὸ νερὸ κ.λ.π. ἐξανεμίζουν τε-λείως τὶς πενιχρὲς ἀποδοχές μας. Ἀξιοῦμε ὅπως ληφθοῦν δρακόντια μέτρα συγκρατήσε-ως τῶν τιμῶν. Εἶναι βασικὰ ἀ-παράδεκτον ἀνεξέλεγκτα καθη-μερινῶς νὰ αὐξάνωνται τὰ διά-φορα εἴδη καὶ ταὐτόχρονα νὰ ὑπάρχῃ στάσιμος διατίμησις τοῦ ἡμερομισθίου.

ΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Πέραν αὐτῶν διά τά ὁποῖα οὐδεμίαν πλέον ὑπομονὴν ἔχο-μεν εἶναι καὶ ἄλλα σοβαρότε-ρα θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν ἐργατικὴν τάξιν. Εἶναι οἱ τελευταῖες ἀπολύσεις τῶν ἐρ-γαζομένων ἀπό τίς διάφορες ἐπιχειρήσεις.

Δὲν ἀρκεῖται δηλαδὴ ἡ ἐρ-γοδοσία στὸ ὅτι μᾶς ἔχει καὶ ἐργαζόμεθα γιὰ ψωμὶ καὶ ἐλιές, ὄχι θέλει νὰ ἔχῃ καὶ τὰ χέρια ἐλεύθερα νὰ ἀπολύῃ χωρὶς λό-γον κάθε ἐργαζόμενον, καὶ δυ-στυχῶς στὸν τομέα αὐτὸν τὸ ἐπίσημον κράτος τοὺς ἔχει ἀφί-σει πράγματι ἐλευθέρους.

Δέν εἶναι συνάδελφοί μου ἡ ἀπόλυσις ἐργαζομένου μιὰ ἁ-πλή πρᾶξις τοῦ ἐργοδότου ποὺ γίνεται ἢ διότι τὰ οἰκονομικὰ τῆς ἐπιχειρήσεως δὲν πᾶνε κα-λά Βεβαίως, ὑπάρχουν καί αὐ-τὲς οἱ περιπτώσεις, ἀλλὰ σὲ πάρα πολὺ μικρὸ ποσοστὸν, τὸ μεγάλο ποσοστὸν τῶν ἀπολύ-σεων ἔχει βαθύτερα ἐλατήρια καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ μᾶς ἀπα-σχολήσῃ.

Ἀπολύονται κατὰ κανόνα ἐργαζόμενοι ποὺ εἶναι πιστοὶ στὰ Σωματεῖα τους, ἀπολύον-ται στελέχη τῶν Σωματείων, ἀπολύονται συνάδελφοι ποὺ ἀ-νεπτύσσουν μιά κάποια δρα-στηριότητα γιὰ τὰ ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν Κλάδον τους καί ποὺ αὔριο θά γίνουν στελέχη καὶ ἡγέτες στίς συνδι-καλιστικές Ὀργανώσεις μας. Καί ὅλα αὐτά μέ μοναδικὸν σκοπόν νά ἀποκεφαλίσουν τίς Ὀργανώσεις ἀπό τά στελέχη της, νά μήν μποροῦν νά ἀναπτυ-χθοῦν ἄλλα στελέχη καὶ γιά νὰ ἐνσπύρουν τὸν φόβον στούς ἐργατοϋπαλλήλους νὰ μήν ἀκολουθοῦν τά Σωματεῖα τους, μέ στόχον καί ἀντικει-μενικὸν σκοπόν τὴν ἀποδιορ-γάνωσιν τῶν Ὀργανώσεων τὴν διάσπασιν τοῦ συνδικαλιστι-κοῦ μας κινήματος, γιά νά στα-ματήσῃ κάθε τίμια διεκδίκηση τῶν ἐργαζομένων καί συνταξι-ούχων διάνά κοιμοῦνται ἥσυχο. οἱ κυβερνῶντες καὶ γιά νὰ θυ-σαυρίζῃ τό κεφάλαιον εἰς βάρος τῶν ἐργαζομένων.

Κατά καιρούς εὐτυχῶς εὐ-ρέθησαν καί πολιτικοὶ παράγ-οντες τοῦ τόπου μας ἐνετό-πισαν αὐτὴν τὴν ἀδικίαν εἰς βάρος τῶν ἐργαζομένων καί πράγματι ἐθέσπησαν νόμους διά τὴν προστασίαν τῶν ἀνθρώ-πων τοῦ μόχθου.

Τέτοιους νόμους εἴχαμε στο παρελθόν τόν Ν. 424 πού ἐθέ-σπίσθη τό 1941 καί πού κά-τω ἀπό τὴν πίεσιν τοῦ κεφα-λαίου κατηργήθη τό 1945. Ἐν συνεχεία τό 1952 ἐθεσπίσθη νέος Νόμος περί ἐλέγχου τῶν ἀπολύσεων ἀλλά καὶ αὐτός κα-τηργήθη ἐπί Ὑπουργίας τοῦ περιβοήτου ἐκείνου «ἐργατικοῦ ἡγέτου» κ. Γονῆ.

Ἔκτοτε οὐδεμία κυβέρνησις θέλησε νά ἱκανοποιήσῃ τό δί-καιον αὐτό αἴτημα τῆς ἐργα-τοϋπαληλικῆς τάξεως, πού θά τῆς ἐξησφάλιζε ἔστω καί αὐ-τό τὸ μικρό μεροκάματο χωρίς φόβον καί τήν ἀβεβαιότητα τῆς αὔριον. Εἶναι ἄδικος ἡ με-ταχείριση αὐτή τῶν ἐργαζομέ-νων καί ἡ ἀδικία αὐτή μεγα-λώνει ὅταν βλέπουμε νά ἀπο-λύωνται ἐργαζόμενοι μὲ 10—15 χρόνια ὑπηρεσία καί τή' ἐπομένην νά προσλαμβάνωνται νέοι πρός ἀντικατάστασιν αὐ-τῶν. Σέ καμμιά πολιτισμένη χώρα δέν παρουσιάζεται αὐτό τό φαινόμενον. Στόν τόπον μας ἔχει ἀφεθεῖ ἔτσι ἐλεύθερη ἡ ἐργοδοσία στόν τομέα αὐ-τόν.

Οἱ ἐπιπτῶσεις εἶναι πλέον σο-βαραί στὴν Ἐθνικήν μας οἰκο-νομίας,διότι οἱ μὲν ἀπολυό-μενοι κατά τό πλεῖστον ἐγκα-ταλείπουν τὴν Πατρίδα διά νά ἐργασθοῦν στίς διάφορες χῶ-ρες καὶ ταυτόχρονα ἡ ἀστυφι-λία προοδεύει καί βλέπουμε καθημερινῶς τὰς διαφόρους ἐπιχ)σεις νὰ προσλαμβάνουν ἐργατικὸν δυναμικὸν ἀπὸ ἀ-γροτικὰς περιοχὰς καὶ γι' αὐτὸ ἔχομεν τὸ φαινόμενον τῆς ἐρημώσεως τῆς ὑπαίθρου ἀπὸ τοὺς ἀγρότες καὶ περιορισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου τῶν ἀγρο-τικῶν περιοχῶν.

Νομίζομεν λοιπὸν ὅτι εἶναι πλέον καιρὸς τὸ Κράτος νὰ βάλῃ κάποιον φραγμὸ στὸ ὄργιο αὐτό τῶν ἀδίκων ἀπολύσε-ων τῶν ἐργαζομένων χωρὶς λό-γους. Ἂν τὸ βασικὸν αὐτὸ αἴ-τημα δὲν θελήσουν οἱ ὑπεύθυ-νοι νὰ τὸ ἱκανοποιήσουν, τοὺς προειδοποιοῦμεν ὅτι ὀργανω-μένη καὶ ἀδιάσπαστη ἡ ἐργα-τοϋπαλληλικὴ τάξις θὰ ἀμυνθῆ μὲ πᾶν νόμιμον ἀγωνιστικὸν μέσον διὰ νὰ προστατεύσωμεν τὴν ἐργασίαν μας.

ΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Καὶ μιὰ καὶ εὑρισκόμεθα συναδελφοὶ μου εἰς τὴν ἑβδομά-δα πού ἔχει καθορισθῆ ὡς ἑβ-δομὰς προλήψεως τῶν ἀτυχη-μάτων εἶναι σκέπιμον νὰ πῶ δυὸ λόγια γιὰ τὸ σοβαρὸν αὐ-τὸ θέμα ποὺ στοιχίζει καθημε-ρινῶς τὴν ζωὴν πολλῶν συνα-δέλφων μας ἐργαζομένων. Βε-βαίως τὰ κυκλοφορήσαντα τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν ἀπὸ τοὺς ἁρ-μοδίους διάφορα φυλλάδια, οἱ διάφορες διαλέξεις διαπρεπῶν ἐπιστημόνων ποὺ ἔγιναν καὶ σκοπὸν εἶχαν τὴν διαφώτισιν τῶν ἐργαζομένων διὰ τὴν πρό-ληψιν τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημά-των, προσφέρουν ὁπωσδήποτε μεγίστην ἀνθρωπίνην ὑπηρε-σίαν εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνο-λον, καὶ πράγματι ἀπὸ τὰ μέ-τρα αὐτὰ καθοδηγεῖται ὁ λαὸς διὰ τοὺς κινδύνους τῶν ἀτυχη-μάτων ποὺ τὸν περιβάλλουν. Τὶ γίνεται ὅμως στοὺς διαφό-ρους τόπους ἐργασίας ποὺ κα-θημερινῶς ἔχουμε ἀτυχήματα, ὄχι ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ ἀπροσεξί-αν, τὶς περισσότερες φορὲς τῶν ἐργαζομένων ἀλλὰ ἀπὸ τὴν μὴ ληψιν μέτρων ἀσφαλεί-ας τῶν ἐργοδοτῶν;

Εἶναι ἀπαράδεκτον στὴν σύγχρονο ἐποχήν μας οἱ χῶροι ἐργασίας νὰ ὁμοιάζουν σὲ πολ-λὰς περιπτώσεις μὲ κάτεργα. Τὰ μέσα παραγωγῆς ὑπὸ τὰς συγχρόνους τεχνολογικὰς ἐξελ-ίξεις εἶναι ἀδιανόητον νὰ εἶ-ναι ἀπηρχαιομένης μορφῆς καὶ ν' ἀποτελοῦν παγίδας θανάτου μὲ τὴν γνωστὴν ἑκατόμβην τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων.

Χρειάζεται ἑπομένως ἡ Κυ-βέρνησις προκειμένου νὰ προ-στατεύσῃ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐργαζομένων νὰ συμπληρώσῃ ἀμέσως καὶ νὰ ἐκσυγχρονίσῃ τὴν σχετικὴν Νο-μοθεσίαν, καὶ νὰ δημιουργήσῃ τὰς ἀναγκαίας προϋποθέσεις διὰ τὴν πιστὴν τηρησίν της. Χιλιάδες εἶναι κατ' ἔτος τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα, οἰκογέ-νειες ἀπορφανίζονται ἀπό θα-νατηφόρα ἀτυχήματα τοῦ προ-στάτη των. Ἄλλοι καθίστανται ὑποχρεωτικῶς ἀνάπηροι μὲ σοβαρὲς ἐπιπτώσεις καὶ στὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ καὶ στοὺς ἀσφαλιστικοὺς ὀρ-γανισμούς.

Καλοῦμεν λοιπὸν καὶ στὸ σοβαρὸν αὐτὸ θέμα τοὺς ἁρμο-δίους νὰ λάβουν μέτρα διὰ τὸν περιορισμὸν τοῦ κακοῦ αὐτοῦ. Νὰ διαταχθοῦν αἱ ἁρμόδιαι ὑ-πηρεσίαι διὰ τὸν γενικὸν ἔ-λεγχον ὅλων τῶν τόπων ἐργασι-ας, νὰ ἐπισημανθοῦν τὰ ἐπι-κίνδυνα σημεῖα, νὰ εἰδοποιη-θοῦν οἱ ἐργοδότες καὶ σὲ μὴ συμμόρφωσιν ἐπὶ τῶν ὑποδεί-ξεων τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων νὰ ἐπιβληθοῦν βαρεῖαι κυρώ-σεις πρὸς παραδειγματισμόν.

ΔΙΑ ΤΟ ΙΚΑ: Δὲν θὰ σᾶς κουράσω περισσότερον συνά-δελφοί μου ἂν καὶ τὰ προβλή-ματα τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως εἶναι πολλὰ, θὰ μᾶς δοθῆ ὅμως σύντομα ἡ εὐχέρεια νὰ τὰ ἀναπτύξουμε καὶ νὰ συ-ζητήσωμεν τὴν λύσιν των εἰς μίαν ἄλλην συγκέντρωσίν μας. Εἶναι ἀνάγκη ὅμως γιὰ ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον σοβαρότερα θε-ματὰ μας νὰ μιλήσωμε καὶ νὰ διαμαρτυρηθοῦμε. Καὶ τὸ θέμα αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἀφορᾶ τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν τῶν ἐργαζομένων.

Ἂν καὶ ὁ ἑπόμενος ὁμιλη-τὴς ὁ συν. Γεν. Γραμματεὺς τῆς Διοικήσεώς μας θὰ ἀνα-φερθῆ λεπτομερῶς στὸ τερά-στιον αὐτὸ θέμα, ἐν τούτοις λόγω τῆς σοβαρότητός του, καὶ τῆς μεγάλης σημασίας πού ἡ Διοίκ. Ε.Κ. δίδει στὸν τομέα αὐτὸν τῆς Κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἐργαζομένων θὰ πῶ καὶ ἐγὼ δυό λόγια, γιὰ τὴν δύσκολον πλέον κατάστα-σιν ποὺ βρίσκονται οἱ ἠσφα-λισμένοι τόσον τοῦ πρώτου εἰς τὴν χώραν μας ἀσφαλιστικοῦ φορέως ποὺ λέγεται ΙΚΑ ὅσον καὶ τῶν ὑπολοίπων ἀσφαλιστι-κῶν Ὀργανισμῶν, ἐκτὸς ἐλα-χίστων ἐξαιρέσεων.

Ἔλλειψις ἰατρῶν διαφόρων εἰδικοτήτων περιορισμὸς τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τάς κλινικάς ἐκείνας ποὺ τὰ ἱδρύματα ἔ-χουν σύμβασιν. Πλημμελὴς ἐ-ξέτασις τῶν ἀσθενῶν λόγω φό-ρτου ἐργασίας τῶν ἰατρῶν οἱ ὁποῖοι σὲ πάρα πολλὲς περι-πτώσεις ἐξετάζουν 30 — 40 ἀσθενεῖς σὲ διάστημα 4 ὡ-ρῶν ἀπό τίς ὁποῖες ὧρες τὶς μισὲς εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ γράφουν συνταγὲς καὶ νὰ ἐνη-μερώνουν τὰ βιβλιάρια τῶν ἠ-σφαλισμένων. Ἀπώλεια ἡμε-ρομισθίου ἔχει ἕνας ἐργαζό-μενος προκειμένου νὰ πάρῃ σειρὰ νὰ ἐξετασθῆ ἀπὸ τὸν ἰ-ατρὸν. Ἔλλειψις κλινικῆς τοῦ ΙΚΑ, ἔλλειψις Σταθμοῦ πρώ-των βοηθειῶν τοῦ ΙΚΑ. Καὶ ἂν κοιτάξωμε καὶ στὸν δεύτε-ρον ἀσφαλιστικὸν φορέα τῆς χώρας ποὺ εἶναι τὸ ΤΑΑΜΜ θὰ ἰδοῦμε καί ἐκεῖ ὡρισμένα περίεργα πράγματα ποὺ μό-νον στὴν Ἑλλάδα συμβαίνουν. Γιά νά σχηματίσετε μιά εἰ-κόνα τῆς καταστάσεως τοῦ τα-μείου αὐτοῦ θὰ σᾶς ἀναφέρω μένον δύο γεγονότα. Τὸ πρῶ-τον εἶναι ὅτι αἱ συντάξεις τοῦ ταμείου αὐτοῦ καταβάλλονται συνήθως στὶς 10—15 καὶ 20 καμμιὰ φορὰ τοῦ μηνὸς ἀντὶ τῆς πρώτης, λόγω ἐλλείψεως χρημάτων. Τὸ δεύτερον εἶναι ὅτι ἐπὶ ἕνα χρόνο τώρα καὶ πλέον οἱ ἀσθενεῖς ποὺ χρειά-ζονται παρακλινικάς ἐξετάσεις δηλ. βιολογικὴ ἐξέταση, ὀ-φθαλμολογική, ὠτορινολαρυ-γκική ἀλλὰ καὶ γιὰ ἐγχειρή-σεις εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ κα-ταβάλλουν τὶς δαπάνες ποὺ θὰ χρεασθοῦν καὶ ἐν συνεχεία νὰ ὑποβάλῃ τὰ χαρτιὰ του στόν ἀσφαλιστικόν του Ὀργα-νισμόνγιά νάεἰσπράξῃ μετάἀπό 1,2 ἢ καὶ 3 μῆνες τὸ ἥμισυ ἢ καὶ πιὸ λίγα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἐλλήρωσε. Ἐρωτῶμεν τοὺς ἁρμοδίους εἶναι αὐτὴ Κοινωνι-κὴ ἀσφάλισις; Ποὺ θὰ βρῆ ὁ ἐργαζόμενος ἄνθρωπος τῶν 70 —80 δραχμῶν νὰ πληρώσῃ τὰ νοσήλειά του; τότε γιατὶ εἶναι ἠσφαλισμένος καὶ πληρώνει τὴν εἰσφορὰν του; Καὶ γιατὶ ὅταν τὰ φωνάζουμε αὐτὰ τὰ δίκαια πράγματα εὑρίσκονται καὶ μερικοὶ νὰ μᾶς ποῦν ὅτι κάνουμε πολιτική; Δέν εἶναι καλύτερα νὰ προχωρήσουν θαρ-ραλέα στὴν λύσιν αὐτῶν τῶν δικαίων ἀπόψεων ποὺ σήμερον ἀνέφερα καὶ ποὺ θὰ ἀναφέρῃ καὶ ὁ ἕτερος ὁμιλητής καὶ νὰ τοὺς εὐγνωμονῆ ὁλόκληρος ὁ ἐργαζόμενος κόσμος ἐσαεί; παρὰ μὲ διάφορα ξεπερασμένα τεχνάσματα καί μέ διαφέρους χαρακτηρισμοὺς νὰ θέλουν νὰ ἀνακόψουν τὸν τίμιον δρόμον μας διὰ τὴν δικαίωσιν τῶν ἀν-θρώπων τοῦ μόχθου καὶ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς δικῆς μας ἀποστολῆς;

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗ-ΣΙΝ: Τελειώνοτας συναδελφοὶ μου τὴν σημερινήν μου ὁμιλίαν καὶ ὁλοκληρώνοντας τὸ περι-εχόμενον αὐτῆς, ἀπευθυνό-μεθα καὶ πάλιν πρὸς τὴν Κυ-βέρνησιν καὶ πρὸς πάντα ἄλ-λον ἁρμόδιον καὶ τοὺς λέμε ὅτι ἡ ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξις ἀξιοῦ ἐπιμόνως καὶ ἐπειγόντως ὅπως ληφθοῦν δρακόντια μέσα συγκρατήσεως τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης μὲ ταυτόχρονον ἀναπροσαρμο-γὴν τῶν μισθῶν ἡμερομισθίων καὶ συντάξεων σὲ ἐπίπεδα ποὺ νὰ καλύπτουν τὰς στοιχειώ-δεις ἀνάγκας μιᾶς οἰκογενεί-ας ποὺ αὐτὸ μετατρέπεται με τοὺς πλέον μετρίους ὑπολογι-σμοὺς καὶ μὲ τήν βεβαίαν προ-σφορὰ μας εἰς τὴν προσπάθει-α τῆς ἀνορθώσεως τῆς Χώρας τουλάχιστον εἰς 40% γενικὴν αὔξησιν.

Ἀξιοῦμεν ἐπίσης τὴν κατάρ-γησιν τοῦ Ν. 3239)55 καὶ τὴν καθιέρωσιν τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐλευθέρων Συλλογικῶν Συμβά-σεων.

Τὴν παροχὴν πλήρους ὑγεια-νομικῆς περιθάλψεως τῶν ἠ-σφαλισμένων. Τὴν θέσπισιν Νέμου περὶ ἐλέγχου τῶν ἀδί-κων ἀπολύσε